

Brigitte Bardot, Doris Day en Josefien

Op de boerderij van mijn opa en oma, Arie Pieter en Marie Dalmeijer, was het altijd een komen en gaan van mensen. Buren, familie, verre familie, vrienden van familie en verre familie, veel kinderen en werkmensen.

Er was altijd reuring. Bijzonder was dat iedereen zich welkom voelde op de 'De Zwaluw', waar het ook krioelde van de dieren. In het voorjaar liepen de schapen met *lampies* in de wei voor de boerderij.

Er waren altijd wel een paar *soggies*, die in de woonkamer bij de kachel lagen. Er waren ganzen en kippen met *kukeltjes*, die af en toe via de openstaande deur de bijkeuken en daarna de eetkeuken inglipten.

Koeien, kalfjes, geiten, pauwen, een paard, een hond, kalkoenen, konijnen en katten. Geen wonder dat de *Ouweskilder* jeugd graag op 'De Zwaluw' kwam: *altoos wat te beleve deer!* Er waren ook drie zeugen, die alle drie een mooie naam hadden. De drie dochters van opa Arie Pieter en oma Marie, Geertje, Jannie en Paula, waren - geheel volgens de traditie van die tijd - vernoemd naar de grootmoeders Geertruida, Jannetje en grootvader Paulus. Daar was niet veel fantasie voor nodig. Daarom hadden opa en oma voor de varkens hele andere, mooie namen bedacht: Brigitte Bardot en Doris Day waren leuke namen voor de twee dartele roze biggetjes, het leken wel fotomodellen! De derde hadden ze Josefien genoemd, naar de bekende revuedanseres en activiste, Josephine Baker.

De zeugen waren heel alert, ze kwamen direct naar mijn opa en oma toe als die zich op het erf vertoonden. Etensoverblijven, oud brood, als het er was, en groenteafval werden naar de varkens gebracht. Als de zeugen bij hun naam geroepen werden, kwamen ze meteen aandraven. Omdat de zeugen van het erf een prutzooi maakten, had opa een hok voor ze getimmerd. Het modderbad ervoor maakten de zeugen zelf. Daarom heen kwamen hekken met een poort. Die poort bleken ze zelf te kunnen openen. Dat had de knecht nooit kunnen bedenken. Hij zei *'ik zou willen dat ik zo slim was....'* Als oma Marie riep *'Brigitte, kom!'* dan kwam Brigitte Bardot aan waggelen. *'Josefientje, kom je ok?'* riep Geertje en daar kwam ze aanschommelen, met *d'r steertje* in de krul omhoog, *'Doris Day!'* riepen Jannie en Paula. En daar stond nummer drie parmantig met de voorpoten tegen het hek op, knipperend met haar glimmende oogjes, wachtend op een aai van de meiden.

Op een keer toen de meiden vroegen *'deuze lieve varrekes hoeve toch nooit naar de slager?'* stelde opa ze gerust en zei *'welnee, deer bouwe we een rusthuus voor, vanzellef!'* Maar dat was natuurlijk grootspraak. Want een tijdje later brak de dag aan

dat de zeugen weg moesten. 's Ochtends om een uur of negen, de meiden waren naar *skool*, zou de veewagen ze komen ophalen. Die ochtend verdween Arie Pieter, hij moest zogenaamd *skeepe telle op het are land* achter het boetje, dus hij stapte op de Solex en verdween *uut* het zicht. Oma Marie maakte zich ook uit de voeten, moest zo nodig opeens bonen plukken in de *tuun*.

De knecht, Hans Hemelrijk, moest de klus met de zeugen maar klaren. De veewagen kwam en Aris van Leen gooide de klep uit. Ze probeerden de varkens de klep op te jagen de wagen in. Maar daar hadden de dames geen zin in, ze voelden al nattigheid.... En ze vlogen alle kanten op, maar niet de bak in. Ze hadden Josefien zowat op de klep, de knecht ging er *wiedbiens* voor staan, maar ze glipte net tussen zijn benen door 't hok weer in. Ze waren al een uur aan de gang, zonder dat ze één varken in de wagen hadden. De chauffeur was het goed zat en greep naar een riek, '*ik kreg jullie wel, krenge!....*'

Toen kwam oma *uut de tuun* voor de koffie en zag de chauffeur net uithalen naar Doris Day. '*Héééé*', riep ze, '*kenne jullie wel? Hou deer mee op!*' De mannen foeterden '*Ja, maar die dinge willen alle kanten op behalve de goeie!*' Oma zei niks meer, ze stapte kordaat op haar klompen de vrachtwagen in en riep '*Doris Day, kom!*' En.... ze kwam, ze waggelde onwennig de klep op de vrachtwagen in. '*Brigitte Bardot, kom!*' en Brigitte kwam direct vol vertrouwen naar haar toe. En tot slot '*Josefien, kom!*' En Josefien, die helemaal nog geen zin had, kwam toch ook de wagen op schommelen. Alle drie kregen een klapje op de rug en een aai over de kop van oma. Zonder nog om te kijken stapte zij van de wagen af. De mannen bleven sprakeloos achter.

Zonder een woord uit te kunnen brengen liep oma Marie weg, de *tuun* weer in. De koffie bleef op tafel staan....Toen opa bij het middageten vroeg '*Benne ze weg? Is 't goed gaan?*'....viel er een lange stilte, waarna ze '*vanzellef*' mompelde.

Daarna kwamen er nooit meer varkens in het varkenshok op het erf van 'De Zwaluw'. Het werd de 'stal' van de goggomobil, die er precies inpaste.

Liesbeth Rijk - Den Burg

Boerderij De Zwaluw